Republica Moldova
Judecătoria Ungheni

Dosarul nr. 2-2623/2022
Nr. PIGD 2-22119026-51-2-12082022

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
23 decembrie 2025

Completul de judecată, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă de
Reclamantul Mariana Dicusar (IDNO *****)
Împotriva
Pârâtului Viorica Puia (Clemenț) (IDNP *****)
Olga Negru (IDNP *****)
Obiectul acțiunii: încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

Partea descriptivă a Hotărârii

1. **Aspecte de procedură**

La data de 12.08.2022, Mariana Dicusar, a depus cerere de chemare în judecată către Viorica Puia (Clemenț) și Olga Negru prin care solicită încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 18.08.2022 cauza a fost acceptată în procedură generală.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 20.10.2022 s-a stabilit ședința de pregătire pentru dezbateri judiciare.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 11.12.2023 s-a admis demersul privind efectuarea expertizei grafoscopică, procesul civil fiind suspendat până la prezentarea în instanță a raportului de expertiză.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din data de 11.03.2024 s-a reluat procesul.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 09.08.2024 s-a admis demersul privind efectuarea expertizei grafoscopice, procesul civil fiind suspendat până la prezentarea în instanță a raportului de expertiză.

La data de 16.06.2025 a parvenit Raportul de Expertiză Judiciară nr. 950 din 12.06.2025.

Prin Încheierea din 4 mai 2026 a fost corectat dispozitivul Hotărârii în partea „Se respinge integral acțiunea înaintată împotriva lui Mariana Dicusar” în „Se respinge integral acțiunea înaintată împotriva lui Olga Negru”.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant în cererea de chemare în judecată, pot fi rezumate după cum urmează.

Reclamanta susține că la data de 17 august 2018, pârâtele Clemenț Viorica și Negru Olga au contractat de la aceasta un împrumut bănesc în sumă de 9000 euro, pe un termen de 12 luni, destinat efectuării reparației capitale a locuinței aflate în proprietatea acestora, obligația fiind confirmată printr-o recipisă întocmită și semnată de către Clemenț Viorica.

Ulterior, Negru Olga a contractat două împrumuturi de la o organizație de micro finanțare, însă, ca urmare a neachitării ratelor, aceste contracte au fost rezoluționate unilateral, fiind calculate penalități și inițiată procedura de recuperare silită a datoriei. În acest context, Clemenț Viorica, aflată peste hotare, a solicitat sprijinul reclamantei, angajându-se împreună cu fiica sa să restituie suma necesară stingerii acestor credite într-un termen de 6 luni.

Reclamanta afirmă că, în executarea acestei înțelegeri, la data de 06 februarie 2019, a achitat suma totală de 65.012,00 lei pentru stingerea împrumuturilor contractate de Negru Olga. Deși termenul de restituire nu a fost respectat, pârâtele au efectuat ulterior plăți parțiale, prin transferuri bancare, numerar și prin intermediari.

Potrivit susținerilor reclamantei și probelor anexate, inclusiv conversațiilor dintre părți, pârâtele au recunoscut existența unei datorii aferente sumelor achitate de reclamantă pentru stingerea creditelor, o parte din aceasta fiind restituită în perioada 10.02.2019–11.10.2020. Reclamanta arată că aceste plăți au fost imputate datoriei rezultate din achitarea celor 65.012,00 lei, întrucât aceasta devenise scadentă anterior obligației de restituire a împrumutului de 9.000,00 euro.

Totodată, reclamanta susține că plățile efectuate anterior datei de 17 august 2018 nu pot fi considerate ca fiind aferente împrumutului de 9.000,00 euro, întrucât au fost realizate înainte de încheierea acestuia. Doar plățile efectuate la 11.09.2018 și 06.01.2019 au fost imputate acestei obligații, reducând cuantumul datoriei.

În consecință, reclamanta afirmă că pârâtele nu și-au executat obligația de restituire a împrumutului în sumă de 9.000,00 euro, datoria restantă fiind în prezent de 8.070 euro, la care se adaugă dobânda de întârziere calculată până la data depunerii cererii.

În temeiul celor expuse, reclamanta solicită:

- A încasa în mod solidar din contul Vioricăi Clemenț și Negru Olga în beneficiul Marianei Dicusar, datoria în sumă de 8.070,00 euro;
- A încasa în mod solidar din contul Vioricăi Clemenț și Negru Olga în beneficiul Marianei Dicusar, dobânda de întârziere în sumă de 7.681,92 euro;
- A încasa în mod solidar din contul Vioricăi Clemenț și Negru Olga în beneficiul Marianei Dicusar, cheltuielile de judecată în sumă totală de 29.550,00 lei, compuse din taxa de stat în sumă de 9.800,00 lei, costuri de expertiză în sumă de 3.150,00 lei, citare publică în sumă de 100,00 lei, asistență juridică în sumă de 16.500,00 lei.

2. <u>Poziția pârâtului Viorica (Puia) Clemenț expusă în referință</u>

Pârâta Clemenț Viorica susține că acțiunea înaintată de reclamanta Dicusar Mariana este întemeiată doar parțial, atât sub aspectul existenței raportului juridic, cât și al cuantumului datoriei pretinse.

Aceasta afirmă că împrumutul a fost contractat exclusiv de către ea, fără participarea sau asumarea vreunei obligații de către Negru Olga, aspect care, în opinia sa, rezultă inclusiv din recipisa depusă la dosar, semnată doar de Clemenț Viorica. Prin urmare, pârâta contestă caracterul solidar al obligației invocat de reclamantă.

În ceea ce privește cuantumul împrumutului, pârâta susține că suma reală primită a fost de 7000 euro, și nu de 9000 euro, indicând că recipisa prezentată conține modificări vizibile asupra sumei înscrise, fără ca aceasta să fie confirmată și în litere, ceea ce, în opinia sa, pune sub semnul întrebării autenticitatea valorii pretinse.

Totodată, pârâta afirmă că a restituit o parte semnificativă din împrumut, atât prin transferuri bancare, cât și prin remiterea de sume în numerar, inclusiv prin intermediul rutelor de

transport internațional sau prin intermediul fiicei sale. Aceasta susține că a restituit în total suma de 6.340,00 euro și 11.382,00 lei, însă poate proba direct doar plățile efectuate prin transferuri bancare, în cuantum de 2.980,00 euro și 11.382,00 lei, restul fiind remise fără întocmirea unor înscrisuri justificative.

Pârâta mai invocă faptul că reclamanta însăși ar fi recunoscut existența unor plăți parțiale, precum și existența unor discuții între părți din care ar rezulta că suma împrumutată a fost de 7000,00 euro. De asemenea, aceasta explică neexecutarea integrală a obligației în termenul stabilit prin dificultățile financiare întâmpinate, inclusiv existența altor obligații de plată și pierderea temporară a locului de muncă în perioada pandemiei.

În consecință, pârâta recunoaște doar o datorie restantă în cuantum de 2.220,00 euro și solicită admiterea parțială a acțiunii, cu obligarea exclusivă a sa la plata acestei sume și a cheltuielilor de judecată în mod proporțional, iar în rest respingerea pretențiilor reclamantei ca fiind neîntemeiate.

3. <u>Poziția părților expusă în ședința de judecată</u>

<u>3.1</u>. Reprezentantul reclamantului Mariana Dicusar, **avocatul Tatiana Guțu,** prezentă în ședința de judecată, a susținut integral cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare. Totodată, a depus pledoarii scrise (f.d. 1–4, vol. II), prin care, în esență, a invocat următoarele.

Reclamanta a reiterat că între aceasta și pârâtele Clemenț Viorica și Negru Olga au existat relații de prietenie de lungă durată, în baza cărora, la data de 17 august 2018, pârâtele au contractat un împrumut în sumă de 9000 euro, confirmat prin recipisă scrisă, cu termen de rambursare de 12 luni. Suma a fost utilizată pentru reparația capitală a locuinței pârâtelor.

Ulterior, Negru Olga a contractat două credite de la o organizație de micro finanțare, iar ca urmare a neachitării acestora, reclamanta, la solicitarea pârâtelor, a achitat suma totală de 65.012 lei pentru stingerea lor, pârâtele obligându-se să restituie și această sumă.

Reprezentantul reclamantei a invocat că, din probele administrate, inclusiv din conversațiile purtate între părți, rezultă că pârâta Clemenț Viorica a recunoscut existența unei datorii totale de aproximativ 10.000–10.500 euro, ceea ce ar confirma existența obligațiilor cumulate. Deși pârâtele au efectuat anumite plăți parțiale, atât prin transferuri bancare, cât și prin alte modalități, acestea ar însuma aproximativ 4.300,00 euro, dintre care doar o parte este dovedită.

S-a arătat că din suma de aproximativ 4.300,00 euro restituită de pârâtă, reclamanta a imputat în mod prioritar stingerea datoriei rezultate din achitarea sumei de 65.012,00 lei. Ulterior, doar o parte din plăți a fost considerată ca fiind aferentă împrumutului de 9.000,00 euro.

În consecință, reclamanta a susținut că datoria restantă aferentă împrumutului din 17.08.2018 este de 8.070,00 euro, la care se adaugă dobânda de întârziere în sumă de 7.681,92 euro.

Reclamanta a contestat apărările pârâtei Clemenț Viorica, calificându-le drept neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu, invocate în scopul tergiversării procesului. S-a arătat că pârâta ar fi recunoscut anterior suma datorată, fără a contesta cuantumul de 9.000,00 euro, iar solicitarea tardivă a expertizei asupra recipisei ridică dubii asupra bunei-credințe procesuale.

De asemenea, s-a susținut că eventualele modificări ale recipisei nu pot fi imputate reclamantei, iar lipsa probelor privind alte plăți invocate de pârâtă confirmă inexistența acestora.

Reprezentantul reclamantei a mai menționat că plățile efectuate anterior datei de 17 august 2018 nu pot fi imputate împrumutului litigios, întrucât vizează o datorie anterioară, iar sumele achitate ulterior au fost repartizate conform regulilor legale privind imputarea plăților.

Totodată, s-a invocat că reclamanta nu neagă posibilitatea transmiterii unor sume prin intermediul șoferilor de rută, însă susține că acestea nu i-au fost remise personal, ci eventual fiicei sale, care ulterior îi transmitea banii. S-a subliniat că reclamanta nu a primit confirmări directe de la pârâtă privind remiterea unor sume suplimentare și nu există mesaje din care să rezulte că aceasta ar fi recepționat alte plăți decât cele recunoscute.

În ceea ce privește comportamentul procesual al pârâtelor, s-a invocat lipsa de implicare activă în administrarea probelor, inclusiv neprezentarea mostrelor necesare efectuării expertizei.

Referitor la cheltuielile de judecată, reclamanta a solicitat recuperarea integrală a acestora, în sumă totală de 29.550,00 lei, compusă din taxa de stat în sumă de 9.800,00 lei, costuri de expertiză în sumă de 3.150,00 lei, cheltuieli de citare în sumă de 100,00 lei și onorariul avocatului în sumă de 16.500,00 lei.

În concluzie, reclamanta a solicitat admiterea integrală a acțiunii, cu obligarea în mod solidar a pârâtelor la plata sumei de 8.070,00 euro cu titlu de datorie, a dobânzii de întârziere în sumă de 7.681,92 euro și a cheltuielilor de judecată în cuantumul indicat.

3.2. Reclamantul Mariana Dicusar în ședințele de judecată nu s-a prezentat, a fost reprezentată de avocat.

3.3. Reprezentantul pârâtei Clemenț Viorica, avocatul Anatolie Jereghi, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acesteia în mare parte.

Acesta a susținut că suma reală a împrumutului este de 7.000,00 euro, și nu de 9.000,00 euro, cum pretinde reclamanta, aspect care, în opinia sa, rezultă din recipisa prezentată. Totodată, a invocat că recipisa în original s-a aflat exclusiv în posesia reclamantei, pârâta neavând acces la aceasta, motiv pentru care susținerile privind eventuale modificări efectuate de pârâtă sunt neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu. Dimpotrivă, a afirmat că există indicii că înscrisul ar fi fost modificat de reclamantă, aspect ce ar rezulta inclusiv din expertiza efectuată.

Reprezentantul pârâtei a mai arătat că și din conversațiile prezentate la dosar rezultă că suma împrumutată a fost de 7.000,00 euro, iar nu de 9.000,00 euro, diferența de 3.000,00 euro reprezentând, în opinia sa, sume transmise pentru stingerea creditelor contractate de Negru Olga.

Referitor la calitatea procesuală, a susținut că obligația aparține exclusiv pârâtei Clemenț Viorica, întrucât doar aceasta a semnat recipisa și și-a asumat obligațiile, iar Negru Olga nu poate fi ținută răspunzătoare în lipsa unei asumări exprese.

În ceea ce privește executarea obligației, reprezentantul pârâtei a invocat că din suma de 7.000,00 euro au fost restituiți 4.300,00 euro, rămânând o datorie de 2.700,00 euro, pe care pârâta o recunoaște. Plățile au fost efectuate atât prin transferuri bancare, cât și prin alte modalități.

Cu privire la suma de 65.012,00 lei achitată pentru creditele contractate de Negru Olga, s-a susținut că aceasta nu a fost achitată din banii reclamantei, ci din sumele transmise de pârâtă, inclusiv prin intermediul rutelor de transport sau al altor persoane. În acest sens, s-a arătat că între părți a existat o înțelegere ca reclamanta să utilizeze aceste sume pentru stingerea creditelor, iar însăși reclamanta ar fi recunoscut, prin cererile de concretizare, restituirea acestei sume.

Totodată, a fost invocat faptul că reclamanta și-a modificat pretențiile inițiale pe parcursul procesului, reducând cuantumul sumei solicitate, ca urmare a probelor administrate privind plățile efectuate de pârâtă.

Reprezentantul pârâtei a mai susținut că suma de aproximativ 10.000,00 euro menționată în

unele discuții include nu doar împrumutul, ci și alte sume, inclusiv cele aferente creditelor și eventuale dobânzi.

De asemenea, a invocat că reclamanta ar desfășura în mod constant activități de acordare a împrumuturilor cu dobândă, fapt ce ar rezulta din existența mai multor dosare similare pe rolul instanțelor de judecată.

În ceea ce privește modalitatea de plată, s-a arătat că unele sume au fost transmise prin intermediul șoferilor de pe rute internaționale sau prin intermediari, întrucât reclamanta ar fi preferat această modalitate în locul transferurilor bancare.

Referitor la cheltuielile de judecată, s-a solicitat reducerea acestora, în special a onorariului avocatului, considerat excesiv, precum și acordarea taxei de stat proporțional cu pretențiile admise.

În concluzie, reprezentantul pârâtei a solicitat admiterea acțiunii doar în parte, cu obligarea exclusivă a pârâtei Clemenț Viorica la plata sumei de 2.700,00 euro, iar în rest respingerea pretențiilor ca fiind neîntemeiate.

3.4. Pârâtul Viorica (Puia) Clemenț în ședința de judecată a nu s-a prezentat, a fost reprezentată de avocat.

3.5. Pârâtul Olga Negru în ședința de judecată a nu s-a prezentat, deși a fost înștiințată legal.

Partea motivată a Hotărârii

4. Legislația pertinentă și aprecierea instanței:

4. 1. Cod de procedură civilă al RM

Articolul 118. Obligaţia probaţiunii în judecată,

(1) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 94. Repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi

(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

(2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

(3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii.

(4) Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunţă o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

Articolul 96. Compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică

(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

(2) În cazul în care partea care a cîştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

Articolul 121. Pertinenţa probelor

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130. Aprecierea probelor

Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Articolul 158. Raportul de expertiză

(1) Raportul de expertiză se elaborează în scris.

(2) Raportul de expertiză se depune în instanţă judecătorească cu cel puţin 5 zile înainte de data şedinţei de judecată.

(3) Raportul de expertiză va cuprinde descrierea amplă a investigaţiilor şi concluziile pe marginea lor, răspunsul la întrebările instanţei judecătoreşti. În cazul în care constată, pe parcursul efectuării expertizei, existenţa unor circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei referitor la care nu i s-au pus întrebări, expertul este în drept să includă în raport deducţiile sale asupra lor.

(4) Raportul de expertiză este examinat în şedinţă de judecată şi evaluat în ansamblu cu celelalte probe.

(5) Părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să obiecteze împotriva raportului de expertiză şi împotriva altor probleme ce ţin de acesta.

(6) Raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanţa judecătorească şi se apreciază conform art.130. Respingerea lui însă trebuie să fie motivată.

Articolul 239. Legalitatea şi temeinicia hotărîrii,

hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Articolul 240. Problemele soluţionate la deliberarea hotărîrii

(*1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

4.2. Codul civil

Articolul 7. Acţiunea în timp a legii civile

(1) Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

(2) Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

(3) De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

(4) În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

(5) În situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispoziţiilor ei imperative sînt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic.

Articolul 321. Forma scrisă a actului juridic

(1) Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

(2) În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Articolul 774. Dispoziţii generale cu privire la obligaţie

(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

(2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

(3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Articolul 775. Buna-credinţă în raporturile obligaţionale

(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

(2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).

Articolul 776. Temeiurile naşterii obligaţiilor

Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 858. Condiţiile generale de executare a obligaţiilor

(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Articolul 874. Rata dobînzii

(1) În cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

(2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă:

a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv;

b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Articolul 875. Imputaţia executării

(1) În cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligaţii de aceeaşi natură, iar prestaţia executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, sub rezerva dispoziţiilor alin.(6), se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării.

(2) Dacă debitorul nu face o astfel de indicaţie, creditorul poate, într-un termen rezonabil şi prin notificarea debitorului, imputa executarea asupra uneia sau, după caz, mai multor obligaţii, la alegerea sa.

(3) Imputaţia prevăzută la alin.(2) nu produce efecte dacă se face asupra unei obligaţii care încă nu este scadentă, este ilegală sau este litigioasă.

(4) Dacă nici debitorul şi nici creditorul nu indică imputaţia conform dispoziţiilor corespunzătoare ale alin.(1)-(3), executarea se impută asupra obligaţiei care întruneşte unul dintre următoarele criterii, în următoarea ordine:

a) obligaţia care este scadentă sau care a ajuns prima la scadenţă;

b) obligaţia pentru care creditorul are cele mai puţine garanţii;

c) obligaţia care este cea mai împovărătoare pentru debitor;

d) obligaţia care a apărut prima.

Articolul 942. Dobînda de întîrziere în executarea obligaţiilor pecuniare

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

(3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

(5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere.

(6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Aprecierea instanței

5. În analiza sa, instanța a ținut cont de argumentele formulate de părți, răspunzând cu prioritate celor decisive pentru soluționarea acțiunii deduse judecății, în conformitate cu art. 240

alin. (1) Cod de procedură civilă, care impune aprecierea probelor și determinarea circumstanțelor relevante la deliberarea hotărârii.

Totodată, instanța a examinat pozițiile procesuale ale părților prin raportare la ansamblul probelor administrate, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Pentru a-și susține pretențiile, reclamanta a prezentat, în principal, recipisa în original (f.d. 7), din care rezultă că pârâta Clemenț Viorica a primit de la reclamantă o sumă de bani, asumându-și obligația de restituire a acesteia în termen de 12 luni. Recipisa este datată cu 17 august 2018 și constituie un înscris sub semnătură privată ce atestă existența raportului obligațional dintre părți.

În ceea ce privește cuantumul sumei împrumutate, instanța constată existența unui litigiu real între părți: reclamanta susține că suma acordată a fost de 9.000,00 euro, în timp ce pârâta invocă faptul că suma efectiv împrumutată a fost de 7.000,00 euro.

Examinând conținutul recipisei, instanța observă că cifra care indică valoarea împrumutului prezintă urme vizibile de modificare, ceea ce a impus necesitatea administrării probei cu expertiză judiciară pentru stabilirea conținutului inițial al înscrisului.

Astfel, prin Raportul de expertiză nr. 1052-1054 din data de 12 iunie 2025 (f.d. 217), au fost formulate în esență următoarele concluzii:

„*1. Conținutul inițial al Recipisei din data de 17.08.2018, prin care Clemenț Viorica împrumută de la Dicusar Mariana suma de 9000 euro cu obligația de a le întoarce în timp de 12 luni, a fost modificat în rândul opt care indică „valoarea sumei împrumutate” prin suprapunerea actualei cifre „9” peste cifra scrisă inițial.*

2. Conținutul inițial al textului recipisei care indică „valoare sumei împrumutate” a fost „7000 euro”, care ulterior peste cifra „7” a fost scrisă cifra „9”, astfel modificând „valoarea sumei împrumutate” din „7000 euro” în „9000 euro”.

Totodată nu a fost posibil de răspuns dacă aceste modificări au fost efectuate de către Olga Negru deoarece cifra „9” nu conține indici de execuție suficienți pentru a identifica executorul.”

Instanța reține că, potrivit art. 158 alin. (6) Cod de procedură civilă, raportul de expertiză nu are o forță probantă prestabilită, însă urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe administrate, conform art. 130 din același cod. În speță, concluziile expertizei sunt clare, coerente și nu au fost răsturnate prin alte probe concludente, motiv pentru care instanța le reține ca fiind veridice.

Un element relevant în aprecierea probelor îl constituie și faptul că recipisa s-a aflat în posesia reclamantei, aceasta fiind cea care a prezentat înscrisul în original instanței de judecată. În lipsa unor explicații convingătoare privind intervențiile operate asupra înscrisului, riscul probator al neclarităților generate de modificările constatate nu poate fi transferat asupra pârâtei.

Prin urmare, coroborând concluziile raportului de expertiză cu celelalte circumstanțe ale cauzei și aplicând regula sarcinii probei prevăzută de art. 118 Cod de procedură civilă, instanța reține că reclamanta nu a probat în mod convingător acordarea sumei de 9.000,00 euro.

În consecință, instanța stabilește că suma efectiv împrumutată de către pârâta Clemenț Viorica de la reclamantă, în baza recipisei din 17 august 2018, este de 7.000,00 euro.

6. Aceeași concluzie rezultă și din analiza conversațiilor purtate între părți, anexate la materialele cauzei (fila cauzei 18), care, deși nu constituie în sine probe determinante, au valoare de indicii ce urmează a fi apreciate în coroborare cu celelalte mijloace de probă, conform art. 130 Cod de procedură civilă.

Din conținutul conversațiilor anexate la materialele cauzei, instanța reține că pârâta Clemenț Viorica a făcut referire la suma de 7.000,00 euro, precum și separat la suma de aproximativ 3.500,00 euro, aceasta din urmă corespunzând valoric, în mod apropiat, sumei de 65.012,00 lei achitate de reclamantă pentru stingerea creditelor contractate de Negru Olga (f.d. 16).

Prin urmare, din analiza acestor discuții rezultă că mențiunile privind o datorie totală mai mare nu vizează exclusiv obligația izvorâtă din recipisa din 17.08.2018, ci includ și alte pretenții financiare invocate de reclamantă, aferente sumelor achitate în contul stingerii creditelor contractate de Negru Olga.

În aceste condiții, instanța constată că respectivele conversații nu confirmă existența unui împrumut în cuantum de 9.000,00 euro în baza recipisei litigioase și nici o recunoaștere expresă a unei asemenea obligații de către pârâta Clemenț Viorica. Dimpotrivă, conținutul acestora este compatibil cu concluziile raportului de expertiză, potrivit cărora suma inițial înscrisă în recipisă a fost de 7.000,00 euro.

În aceste condiții, susținerile reclamantei referitoare la existența unei obligații în cuantum de 9.000,00 euro nu sunt confirmate printr-un probatoriu suficient și concludent.

7. În ceea ce privește pretenția reclamantei privind obligarea în solidar a pârâtelor Clemenț Viorica și Negru Olga, instanța constată că aceasta nu este susținută prin probe suficiente și concludente.

Reclamanta a invocat că recipisa din 17.08.2018 ar fi fost redactată de către Negru Olga, însă semnată de către Clemenț Viorica, susținând că acest fapt ar demonstra implicarea ambelor pârâte în raportul obligațional litigios.

Instanța apreciază însă că simpla eventuală redactare materială a unui înscris nu echivalează, prin ea însăși, cu asumarea unei obligații juridice izvorâte din acel înscris. Relevantă pentru existența consimțământului și asumarea obligației este manifestarea expresă de voință a persoanei obligate, exteriorizată, de regulă, prin semnarea actului juridic sau prin alte probe certe care să confirme participarea sa la raportul obligațional.

Or, din conținutul recipisei depuse la dosar rezultă că aceasta este semnată exclusiv de către Clemenț Viorica, fără ca în cuprinsul înscrisului să fie indicat faptul că Negru Olga ar avea calitatea de co-debitor, garant, fidejusor sau că și-ar asuma în orice alt mod obligația de restituire a sumei împrumutate. De asemenea, recipisa nu conține nicio mențiune privind existența unei obligații solidare între cele două pârâte.

În aceste condiții, instanța consideră că nici chiar eventuala împrejurare că recipisa ar fi fost redactată de către Negru Olga nu este aptă, prin ea însăși, să dovedească asumarea unei obligații patrimoniale în sarcina acesteia.

Totodată, reclamanta nu a prezentat alte probe pertinente și concludente care să confirme că Negru Olga ar fi participat în calitate de debitor la contractul de împrumut sau că și-ar fi asumat obligația de restituire a sumei litigioase.

Prin urmare, instanța reține că raportul obligațional izvorât din recipisa litigioasă a fost stabilit exclusiv între reclamanta Dicusar Mariana și pârâta Clemenț Viorica.

În consecință, pretențiile formulate împotriva pârâtei Negru Olga privind încasarea datoriei rezultate din recipisa din 17.08.2018 urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

8. În continuare, instanța urmează să stabilească cuantumul obligației rămase nestinse, având în vedere că între părți există divergențe nu doar cu privire la suma efectiv împrumutată, ci și asupra modului în care au fost imputate plățile efectuate ulterior de către pârâta Clemenț Viorica.

Din materialele cauzei și din pozițiile procesuale ale părților, instanța reține că între reclamanta Dicusar Mariana și pârâtele Clemenț Viorica și Negru Olga au existat mai multe raporturi juridice distincte, iar nu doar obligația izvorâtă din recipisa din 17.08.2018.

Astfel, ambele părți au recunoscut că anterior întocmirii recipisei litigioase, în perioada 08.05.2018–08.07.2018, Clemenț Viorica a transferat reclamantei suma totală de 1.350,00 euro, însă aceste transferuri au vizat o datorie anterioară, fără legătură cu recipisa din 17.08.2018 sau cu achitarea ulterioară a creditelor contractate de Negru Olga. În consecință, aceste sume nu urmează a fi luate în considerare la determinarea obligației litigioase.

Totodată, instanța reține ca fapt recunoscut de ambele părți că, la data de 06.02.2019, reclamanta Dicusar Mariana a achitat datoria pe care pârâta Negru Olga o avea în baza a două contracte de împrumut. În susținerea acestui fapt, la dosar au fost anexate contractul de împrumut nr. 1007491 din 06.09.2018 (f.d. 9) și contractul de împrumut nr. 1038141 din 20.10.2018 (f.d. 13), ambele încheiate de către Negru Olga.

Prin ordinele de plată din 06.02.2019 (f.d. 16) se confirmă că reclamanta a achitat suma de 31.777,00 lei pentru stingerea datoriei aferente contractului nr. 1038141 și suma de 33.229,00 lei pentru contractul nr. 1007491, precum și câte 6 lei cu titlu de servicii, suma totală achitată constituind 65.012,00 lei.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei Clemenț Viorica a confirmat faptul că aceasta și-a asumat obligația de a restitui reclamantei suma achitată de aceasta pentru stingerea creditelor contractate de fiica sa, Negru Olga. Prin urmare, instanța reține că între reclamantă și pârâta Clemenț Viorica a luat naștere un raport obligațional distinct de cel izvorât din recipisa din 17.08.2018.

Instanța mai reține că ambele părți recunosc efectuarea de către Clemenț Viorica a următoarelor plăți către reclamantă:

– la 11.09.2018 – 11.382,47 lei (f.d. 62);

– la 06.01.2019 – 330,00 euro (f.d. 61);

– la 10.02.2019 – 300,00 euro (f.d. 61);
– la 17.06.2020 – 450,00 euro (f.d. 63);
– la 16.08.2020 – 400,00 euro (f.d. 64);
– la 11.10.2020 – 150,00 euro (f.d. 65).

De asemenea, ambele părți au recunoscut că pârâta Clemenț Viorica a restituit reclamantei suplimentar suma de 1.000,00 euro în anul 2019 și suma de 1.300,00 euro în anul 2020, chiar dacă aceste plăți nu sunt confirmate prin înscrisuri. Instanța apreciază însă că, odată ce existența acestor plăți a fost recunoscută de reclamantă, ele urmează a fi reținute ca circumstanțe de fapt stabilite în cauză.

Prin urmare, instanța constată că pârâta Clemenț Viorica a restituit reclamantei suma totală de aproximativ 4300 euro.

Divergența dintre părți privește însă obligația asupra căreia urmează a fi imputate aceste plăți. Reclamanta susține că din suma restituită a fost stinsă cu prioritate datoria rezultată din achitarea celor două credite contractate de Negru Olga, iar doar diferența rămasă a fost imputată obligației izvorâte din recipisa din 17.08.2018. În schimb, pârâta Clemenț Viorica susține că întreaga sumă restituită a fost destinată exclusiv stingerii datoriei rezultate din recipisă, iar obligația aferentă celor 65.012,00 lei ar fi fost restituită separat, însă fără a prezenta probe în acest sens.

Instanța nu poate reține poziția pârâtei Clemenț Viorica ca fiind întemeiată. Or, reclamanta a probat prin înscrisuri faptul achitării datoriei în sumă de 65.012,00 lei pentru stingerea creditelor contractate de Negru Olga, iar reprezentantul pârâtei a confirmat în ședința de judecată că Clemenț Viorica și-a asumat restituirea acestei sume către reclamantă.

În același timp, pârâta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme executarea distinctă a acestei obligații. Simpla susținere că datoria aferentă creditelor ar fi fost restituită separat nu poate fi reținută în lipsa unor dovezi corespunzătoare, cu atât mai mult cu cât este vorba despre o obligație patrimonială într-un cuantum semnificativ.

În acest sens, instanța are în vedere și prevederile art. 321 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora actele juridice cu o valoare mai mare de 1.000,00 lei urmează a fi încheiate în formă scrisă. Deși lipsa formei scrise nu exclude în toate cazurile posibilitatea dovedirii executării prin alte mijloace de probă, în prezenta cauză pârâta nu a prezentat niciun element probator obiectiv care să confirme restituirea distinctă a datoriei aferente celor 65.012,00 lei.

În aceste condiții, instanța apreciază întemeiată poziția reclamantei potrivit căreia plățile efectuate de pârâtă au fost imputate, cu prioritate, obligației rezultate din achitarea creditelor contractate de Negru Olga.

Conform art. 875 Cod civil, în cazul existenței mai multor obligații de aceeași natură, executarea se impută obligației indicate de debitor, iar în lipsa unei asemenea indicații, creditorul poate determina obligația asupra căreia se impută plata. Din materialele cauzei nu rezultă că pârâta Clemenț Viorica ar fi indicat expres, la momentul efectuării plăților, obligația concretă pe care intenționa să o stingă.

Prin urmare, reclamanta era îndreptățită să impute plățile efectuate asupra obligației pe care o considera prioritară, respectiv asupra datoriei rezultate din achitarea de către aceasta a creditelor contractate de Negru Olga.

Instanța reține că suma de 65.012,00 lei achitată de reclamantă la data de 06.02.2019 echivala, la cursul valutar din perioada respectivă, cu aproximativ 3.380,00 euro. Astfel, din suma totală restituită de către pârâta Clemenț Viorica, în cuantum de aproximativ 4.300,00 euro, suma de 3.380,00 euro urmează a fi considerată ca executare a obligației asumate privind restituirea datoriei aferente creditelor contractate de Negru Olga.

În consecință, diferența rămasă, în cuantum de 920,00 euro, urmează a fi imputată obligației rezultate din recipisa din 17.08.2018.

Având în vedere că instanța a stabilit anterior că suma efectiv împrumutată în baza recipisei a fost de 7.000,00 euro, iar din această sumă a fost restituit cuantumul de 920,00 euro, rezultă că obligația restantă a pârâtei Clemenț Viorica constituie 6.080,00 euro.

Prin urmare, această sumă urmează a fi încasată din contul pârâtei Clemenț Viorica în beneficiul reclamantei Dicusar Mariana.

9. Referitor la cerința de încasare a **dobânzii de întârziere**, instanța reține că reclamanta a solicitat încasarea sumei de 7.681,92 euro, calculate pentru perioada 18.08.2019 – 02.11.2025, raportat la pretinsa datorie restantă în cuantum de 8.070,00 euro, pornind de la premisa că suma împrumutată în baza recipisei din 17.08.2018 ar fi fost de 9.000,00 euro.

Instanța reține însă că, potrivit concluziilor expuse anterior, reclamanta a probat existența unui împrumut doar în cuantum de 7.000 euro, iar din această sumă pârâta Clemenț Viorica a restituit 920,00 euro, astfel încât obligația rămasă nestinsă constituie 6.080,00 euro.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător și în termenul stabilit. Totodată, potrivit recipisei din 17.08.2018, pârâta Clemenț Viorica și-a asumat obligația de restituire a împrumutului în termen de 12 luni, respectiv până la data de 17.08.2019 inclusiv.

Astfel, începând cu data de 18.08.2019, pârâta s-a aflat în întârziere de executare a obligației pecuniare asumate.

În conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței și până la data executării obligației.

Totodată, potrivit art. 942 alin. (2) Cod civil, în cazul în care debitorul este consumator, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 Cod civil plus 5 puncte procentuale anual.

Instanța reține că dobânda de întârziere reprezintă o consecință legală a neexecutării la termen a obligației pecuniare și are rolul de a compensa prejudiciul prezumat suferit de creditor prin lipsirea acestuia de posibilitatea de a utiliza suma de bani ce trebuia restituită la scadență. Așadar, acordarea dobânzii de întârziere nu este condiționată de dovedirea unui prejudiciu concret, fiind suficientă constatarea existenței obligației pecuniare, a scadenței acesteia și a neexecutării în termen.

În speță, instanța constată că sunt întrunite toate condițiile legale pentru aplicarea dobânzii de întârziere, și anume: existența unei obligații pecuniare certe, ajungerea acesteia la scadență și neexecutarea integrală a obligației de către pârâta Clemenț Viorica.

Totodată, întrucât instanța a stabilit că obligația restantă rezultată din recipisa din 17.08.2018 este de 6.080,00 euro, iar nu de 8.070,00 euro, după cum a susținut reclamanta, dobânda de întârziere urmează a fi recalculată proporțional cuantumului obligației probate.

Prin urmare, instanța va admite parțial acest capăt de cerere și va încasa din contul pârâtei Clemenț Viorica în beneficiul reclamantei Dicusar Mariana dobânda legală de întârziere calculată pentru perioada 18.08.2019 – 02.11.2025, în cuantum de 6.025,89 euro.

10. În ceea ce privește **cheltuielile de judecată**, instanța reține că, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, partea care a pierdut procesul urmează să compenseze, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată suportate, iar în cazul admiterii parțiale a acțiunii, acestea se compensează proporțional părții admise din pretenții.

Având în vedere că acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, instanța consideră întemeiată încasarea proporțională din contul pârâtei Clemenț Viorica a cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă.

Astfel, instanța va încasa integral taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, aceasta reprezentând o cheltuială obligatorie suportată de reclamantă pentru sesizarea instanței de judecată.

Totodată, reclamanta a achitat taxa de stat în cuantum de 9.800,00 lei. Ținând cont de faptul că pretențiile formulate au fost admise doar parțial, instanța consideră necesară compensarea taxei de stat proporțional părții admise din acțiune, urmând a încasa din contul pârâtei Clemenț Viorica suma de 7.758,74 lei.

În mod similar, instanța reține că reclamanta a suportat cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 3.150,00 lei, precum și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 100,00 lei. Având în vedere că aceste cheltuieli au fost necesare pentru examinarea și soluționarea cauzei, iar acțiunea a fost admisă parțial, instanța consideră întemeiată compensarea acestora proporțional părții admise din pretenții, urmând a încasa din contul pârâtei suma totală de 2.497,62 lei cu acest titlu.

Referitor la cheltuielile pentru asistență juridică, instanța reține că, potrivit art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) Cod de procedură civilă, partea care a pierdut procesul urmează să compenseze cheltuielile de asistență juridică ale părții care a avut câștig de cauză, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, cu condiția ca partea să fi fost reprezentată de un avocat.

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta a fost reprezentată pe parcursul examinării cauzei de către avocat. Totodată, instanța constată că prezenta cauză a avut un grad sporit de complexitate, fiind examinată pe o perioadă îndelungată de timp, în cadrul procesului fiind administrat un volum considerabil de probe, inclusiv fiind dispusă și efectuată expertiza judiciară. De asemenea, au fost desfășurate multiple ședințe de judecată și întreprinse diverse acțiuni procesuale necesare pentru soluționarea litigiului.

Instanța ține cont și de explicațiile reprezentantului reclamantei referitoare la acțiunile efectuate, incluse în pledoariile prezentate în scris, apreciind că activitățile indicate au fost efectiv realizate și au fost necesare pentru apărarea drepturilor și intereselor reclamantei în prezenta cauză.

În aceste condiții, instanța consideră că suma solicitată cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în mărime de 16.500,00 lei, este reală, necesară și rezonabilă, motiv pentru care urmează a fi încasată integral din contul pârâtei Clemenț Viorica în beneficiul reclamantei.

În baza Cadrului Legal aplicat în principiu:

- art. art. 94, 96, 130, 241 din Codul de Procedură Civilă;
- art. art. 774, 775, 776, 858, 874, 942 Cod Civil

Instanța de Judecată, în numele Legii
H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se admite parțial acțiunea.

2. Se încasează din contul lui **Viorica Puia (Clemenț)** în beneficiul lui **Mariana Dicusar** datoria în baza recipisei din data de 17 august 2018, în mărime de 6.080,00 Euro, dobânda de întârziere pentru perioada 18.08.2019 – 02.11.2025, în mărime de 6.025,89 Euro, precum și cheltuieli de judecată compuse din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, taxa de stat proporțional părții admise în mărime de 7.758,74 lei, cheltuieli pentru expertiză și cheltuieli pentru citarea publică, proporțional părții admise, în mărime totală de 2.497,62 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 16.500,00 lei, în total **12.105,89 (doisprezece mii o sută cinci, 89) Euro** și **26.956,36 (douăzeci şi şase mii nouă sute cincizeci şi şase, 36) lei**.

3. În rest se respinge acțiunea înaintată împotriva lui Viorica Puia (Clemenț).

4. Se respinge integral acțiunea înaintată împotriva lui Olga Negru.

5. Hotărârea urmează a fi executată benevol, în termen de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive, iar în cazul neexecutării în termenul indicat, creditorul este în drept să solicite executarea silită în conformitate cu prevederile Codului de executare.

6. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

7. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Mariana Stratan**

Președintele ședinței: Mariana STRATAN